U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobců: **a) L. N., b) Y. N., c) A. Ch.,** zastoupeni JUDr. Petrem Adámkem, advokátem se sídlem Jeseniova 837/10, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 4. 2018, č. j. 4 Az 33/2017 - 27,

takto:

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“) rozhodnutími ze dne 13. 3. 2017, č. j. OAM-349/ZA-ZA14-ZA16-PD1-2014 a č. j. OAM-351/ZA-ZA14-ZA16-PD1-2014, neprodloužilo žalobcům doplňkovou ochranu podle § 53a odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

II.

[2] Žalobci napadli rozhodnutí žalovaného žalobami u Městského soudu v Praze, který je zamítl rozsudkem ze dne 3. 4. 2018, č. j. 4 Az 33/2017 - 27.

III.

[3] Žalobci (dále jen „stěžovatelé“) podali proti rozsudku městského soudu kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. V ní poukázali na situaci na Ukrajině a na důvody, které je vedly k opuštění země, a konstatovali, že přestože boje nejsou již natolik intenzivní jako v minulosti, situace se nezlepšila, ale spíše zhoršila. Namítli, že městský soud při hodnocení situace v místě jejich původu, jihovýchodní části Ukrajiny, vycházel pouze ze zpráv Ministerstva zahraničních věcí Spojených států amerických a stanoviska odboru azylové a migrační politiky žalovaného. Tyto zprávy jsou

podle stěžovatelů neobjektivní a ovlivněné mezinárodní politickou situací. Nehledě na klesající zájem sdělovacích prostředků o situaci na Ukrajině se tato situace oproti roku 2014, kdy stěžovatelům byla udělena mezinárodní ochrana, nezměnila. Doplnili také popis situace na Ukrajině, včetně jejích moderních dějin, a zmínili, že v České republice žijí někteří jejich příbuzní. Popsali také, jak se v České republice integrovali.

IV.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že stěžovatelé v kasační stížnosti pouze zopakovali žalobní námitky, na které žalovaný již adekvátně reagoval ve vyjádření k žalobě. Odkázal pak na obsah správního spisu a konstatoval, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem.

V.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[6] Vzhledem k tomu, že se v projednávané věci jedná o kasační stížnost ve věci mezinárodní ochrany, zabýval se Nejvyšší správní soud v souladu s § 104a s. ř. s. otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem přesahuje vlastní zájmy stěžovatelů. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem *„přesah vlastních zájmů stěžovatele“*. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec nebo nebyly plně vyřešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[7] Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatelů ani zásadní pochybení městského soudu, které by mohlo mít dopad do jejich hmotněprávního postavení. Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu totiž poskytuje dostatečnou odpověď na uplatněné kasační námitky a stěžovatelé ve své argumentaci nevyložili žádné důvody, které by svědčily pro odklon.

[8] Klíčová kasační námitka stěžovatelů spočívá v tvrzení, že žalovaný vycházel z neobjektivních podkladů, které nesvědčí o skutečném stavu na Ukrajině. Nad rámec judikatury Nejvyššího správního soudu, z níž vycházel již městský soud, Nejvyšší správní soud uvádí, že požadavky na podklady pro rozhodnutí žalovaného se zabýval např. v rozsudku ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008 - 81, publ. pod č. 1825/2009 Sb. NSS, podle kterého musí být užité podklady (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné. Žalovaný nevycházel pouze

ze zpráv Ministerstva zahraničních věcí Spojených států amerických a stanoviska odboru azylové a migrační politiky žalovaného, jak tvrdí stěžovatelé, ale také z informací Ministerstva zahraničních věcí České republiky, Úřadu Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky, Úřadu Vysokého komisaře OSN pro lidská práva či z Výroční zprávy Amnesty International.

[9] Ve zbytku kasační stížnosti nepolemizují s rozhodnutím městského soudu, pouze popisují situaci na Ukrajině a svou rodinnou situaci, zejména skutečnost, že v České republice již žijí někteří jejich příbuzní. K rodinným vazbám žadatelů o mezinárodní ochranu se Nejvyšší správní soud vyjádřil již v mnoha rozhodnutích (viz rozsudek ze dne 28. 11. 2008, č. j. 5 Azs 46/2008 - 71, ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009 - 65, či usnesení ze dne 12. 5. 2016, č. j. 5 Azs 29/2016 - 19).

[10] Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tedy poskytuje dostatečnou odpověď na námitky uvedené v kasační stížnosti a Nejvyšší správní soud neshledal žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Proto kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl.

[11] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. července 2018

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu